

متن پرسش

سلام استاد وقت شما به خیر: خیلی ممنون از مبحث حقیقت ایمان که مطرح فرمودید. آیا در مورد موقعیت های ایمانی، می توانیم بگوییم موقعیت هایی که حدّ تجربه نشده ی وجود هر انسانی را، به امتحان می کشاند که او در هر انتخابِ وسعتِ وجود، چقدر در وادی امن است و تعلقش به چیست؟ ... فردی می گفت: «بر هر شاخه ای نشستم خدا همان شاخه را بُرید.» خداوند پرنده را در هوا نگه می دارد، پرنده ایی که بال دارد و انسان هر چند که با دو پایش راه می رود و بال هم ندارد، می خواهد در عالم وجود با نور ایمانش پرواز کند. اگر حقیقت این نور که شدت و ضعف دارد را، نداشته باشد، نمی تواند پرواز کند. و حقیقت آن، ارتباط واقعی با خداوند است که مانند جزر و مد، اقیانوس وجود انسان را متلاطم می کند و سپس سکون می بخشد.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به هر حال در مسیر ایمان، آنچه در مقابل انسان قرار می گیرد هرچه می خواهد باشد، زیباست حتی اگر شهادت حاج آقا مصطفی خمینی باشد و این که حضرت امام فرمودند مصطفی امید آینده بود. ولی آن گاه که با شهادت و یا رحلت او روبرو شدند بر مبنای ایمان شان فرمودند رحلت او از الطاف خفیه الهی است. آن جا است که در آن جلسه عرض شد که چه اندازه ایمان در صحنه های به ظاهر می تواند میدان حضور خود را تجربه کند. موفق باشید